

Arrest

nr. 47 626 van 2 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GAKWAYA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 1 februari 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 mei 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan per aangetekend schrijven dd. 31 mei 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn, van Roma-origine, en afkomstig uit Gostivar. U bent wettelijk gehuwd met R.(...) O.(...). In 2000 vroegen leden van het UÇK-M aan uw echtgenoot om zich bij hen aan te sluiten. Hij weigerde echter. In 2001 tijdens het gewapend conflict vroegen ze het hem opnieuw, maar uw echtgenoot wilde dit niet doen. Toen leden van de Macedonische politie hem vroegen om als reservist het Macedonisch leger te versterken, durfde uw echtgenoot niet te weigeren. Gedurende zes maanden diende uw echtgenoot in het Macedonisch leger. Vanaf dan had hij problemen met Albanezen die het hem kwalijk namen dat hij aan Macedonische zijde gestreden had. Telkens als uw echtgenoot buitenkwam, werd hij beledigd. In 2002 werd hij daarom geslagen door enkele burens van Albanese origine. In 2005 viel uw echtgenoot op een dag plots in coma. Op de spoedafdeling van het staatsziekenhuis moesten jullie lang wachten alvorens de artsen hem de nodige zorgen toedienden. Er werd vastgesteld dat uw echtgenoot aan diabetes lijdt. De arts die uw echtgenoot behandelde diende hem echter niet genoeg insuline toe. In 2007 ging uw echtgenoot naar de markt in Tetovo. Twee Albanezen hebben hem toen meegenomen naar de bergen. Daar hebben ze hem uitgekleeft en geslagen. Ze stalen ook al zijn koopwaar. Uw echtgenoot is verschillende keren naar het politiebureau gegaan om klacht in te dienen tegen de Albanezen, maar de politie wilde hem nooit helpen. In december 2009 stond u op een middag op de markt waar u een stand van textiel had. Omdat het erg koud was, belde u uw echtgenoot op om te vragen of hij u wilde komen vervangen. Na zijn aankomst op de markt, kwamen er enkele Albanezen naar jullie stand. Ze raakten de koopwaar aan. Uw echtgenoot wilde hen tegenhouden, maar ze sloegen hem. Verder haalde u aan dat jullie dochter op school gepest werd door Albanese kinderen omdat ze Roma is. Uw echtgenoot is hierover verschillende keren zijn beklag gaan doen bij de onderwijzer. Hij beloofde wel om jullie te helpen, maar de kinderen bleven jullie dochter pesten. Om al deze redenen besloot uw echtgenoot om het land te verlaten. In januari 2010 reisden jullie samen met jullie twee minderjarige dochters met de bus naar Düsseldorf, Duitsland. Omdat jullie geen geld hadden om de reis verder te zetten, verbleven jullie enkele dagen in een moskee. Mensen van de moskee gaven jullie geld zodat jullie met de trein verder konden reizen naar België. U kwam op 1 februari 2010 in België aan en vroeg op dezelfde dag asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, uitgereikt op 12/01/2010 te Gostivar, en de paspoorten van uw twee dochters, uitgereikt op 12/01/2010 te Gostivar.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgeleid op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot, R.(...) O.(...). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

“Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u voor uw problemen met de Albanezen niet aannemelijk hebt gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde dat u voor deze problemen meerdere keren naar het politiebureau in Gostivar bent gegaan om klacht in te dienen, maar dat de politieagenten daar elke keer weigerden om u te helpen. Vele politieagenten zijn namelijk lid geweest van het UÇK-M en daarom wilden ze u niet wilden helpen. U stelde dat ze u gewoon uitlachten en enkele van deze politieagenten hebben u zelfs een keer zwaar geslagen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 3-4). U hebt echter nagelaten om beroep te doen op de andere mogelijkheden tot bescherming die er in Macedonië voorhanden zijn. Zo hebt u zich niet tot andere en/of hogere politieke en gerechtelijke instanties gewend om klacht in te dienen of beroep te doen op hun bescherming. U beweerde dat het geen zin had om u tot hogere instanties te wenden, omdat de burgemeester van Gostivar zelf ook een Albanees is en ze u bijgevolg zeker nergens zullen helpen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 6). Deze verklaringen zijn echter loutere veronderstellingen van uwentwege die niet gebaseerd zijn op enig objectief gegeven. Daarnaast verklaarde u ook bang te zijn omdat uw aanvallers er verschillende keren mee bedreigd hadden om uw gezin iets aan te doen als u naar de politie zou gaan. Om dezelfde reden verklaarde u ook geen advocaat geraadpleegd te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 6). Deze verklaring voor het niet inroepen van bescherming door uw eigen autoriteiten is echter niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Verder stelde u de ombudsman niet te kennen en niet te weten waar u de in Macedonië aanwezige NGO's kon vinden die opkomen voor de

mensenrechten in het algemeen of voor Roma-rechten in het bijzonder. U hebt zich echter niet eens geïnformeerd welke stappen u alsnog kon ondernemen met het oog op het verkrijgen van hulp of bescherming. Meer nog, u verklaarde niet eens met andere Roma over uw problemen gepraat te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 6). Van een asielzoeker kan namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij in eerste instantie, alvorens internationale bescherming in te roepen, alle redelijke middelen tot het verkrijgen van hulp of bescherming in het land van herkomst uitput. Bovendien verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Macedonische autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 5).

Bovendien zijn uw verklaringen ook moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficiërs ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Daarenboven hebt u niet aangetoond dat u zich niet elders in Macedonië, bijvoorbeeld in de gemeente Suto Orizari, waar de meerderheid van de bewoners Roma zijn en waar zelfs de burgemeester van Roma-origine is, kon vestigen om problemen met Albanezen te vermijden of te ontlopen. Uw problemen met Albanezen situeren zich namelijk alle te Gostivar en Tetovo. U verklaarde zelf dat u in Suto Orizari geen problemen zou hebben met Albanezen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 6). Uw verklaring dat u zich niet elders in Macedonië kon vestigen, omdat u hiervoor niet over de nodige financiële middelen beschikte, u niet wist bij wie u daar moest wonen, en u niet wist hoe u daar werk moest zoeken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 6), betreffen motieven van socio-economische en persoonlijke aard die als dusdanig niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève noch onder de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming.

Verder haalde u aan dat u voor uw diabetes in het staatsziekenhuis in Gostivar slecht behandeld werd door een bepaalde arts van Albanese origine. U legde uit dat hij u maar de helft van de dosis insuline die u normaal moest krijgen toediende en dat u ook geen apparaat kreeg om zelf uw bloedsuikerspiegel te meten. De arts had u gezegd dat er niet genoeg insuline beschikbaar was, maar u vermoedt dat hij u de juiste dosis insuline niet wilde geven omdat u Roma bent. U baseert zich hiervoor louter op het feit dat u een keer gezien hebt dat een patiënt van Albanese origine wel een volledige dosis insuline kreeg en dat andere patienten die eveneens van Albanese origine waren een apparaat hadden om hun bloedsuikerspiegel te meten. U verklaarde ook dat deze arts u geen brief wilde geven waarmee u dan naar een andere arts of naar een ander ziekenhuis kon gaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 7-9). Uw echtgenote beweerde ook nog dat de artsen van de spoedafdeling van hetzelfde ziekenhuis in 2005 lang gewacht hebben alvorens ze u de eerste zorgen toedienden toen u in coma lag (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Rushani Vasvije, d.d. 22/04/2010, p. 4). U hebt echter nagelaten om over de nalatige handelingen van deze artsen en hun verkeerde behandelingswijze ergens uw beklag te doen. U stelde dat de directeur van het ziekenhuis ook een Albanees is en dat hij u bijgevolg toch niet zou willen helpen. U hebt geen klacht ingediend bij de politie, u bent niet naar de OSCE gegaan, en hebt zich ook niet tot de in Macedonië bestaande NGO's gewend. U ging er gewoon van uit dat men u nergens kon helpen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 8-9). Deze verklaringen zijn opnieuw loutere veronderstellingen van uwentwege die niet gebaseerd zijn op enig objectief gegeven. Ook toen een arts in het staatsziekenhuis uw verwondingen niet wilde verzorgen nadat u geslagen was, hebt u nagelaten om uw beklag hierover te doen. U bent niet eens naar een andere arts gegaan. U stelde dat alle Albanese artsen hetzelfde zijn wat ook een loutere bewering is die u niet aannemelijk kan maken. U beweerde verder dat er maar weinig artsen van Macedonische origine in Gostivar zijn en dat u er wel naar gezocht hebt maar geen Macedonische arts gevonden hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 4) wat weinig overtuigende verklaringen zijn. Betreffende uw opmerking dat u bij een andere arts of in ander ziekenhuis meer zou moeten betalen en dat u zich dit niet kon veroorloven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 9), kan er op gewezen worden dat dit een louter economisch motief is dat als dusdanig niet ressorteert onder de Conventie van Genève noch onder de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalde ook aan dat jullie dochter op school gepest werd door Albanese kinderen omdat ze Roma is. U stelde dat u hierover meerdere keren uw beklag bent gaan doen bij de onderwijzer. Hij beloofde wel om u te helpen, maar de andere kinderen bleven uw dochter pesten. U bent op die school ook gaan praten met een onderwijzeres van Macedonische origine, maar zij wilde u niet helpen omdat ze anders haar positie in gevaar zou brengen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 9). Uit de verklaringen die hierover door uw echtgenote afgelegd werden, blijkt echter dat u daarna geen enkele poging ondernomen hebt om uw beklag te doen bij hogere onderwijsinstanties en dat u zich ook niet geïnformeerd hebt welke verdere stappen u alsnog kon ondernemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Rushani Vasvije, d.d. 22/04/2010, p. 4). Uw echtgenote stelde dat dit geen zin had, omdat Roma nergens geholpen worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Rushani Vasvije, d.d. 22/04/2010, p. 4) wat een algemene bewering is die niet gebaseerd is op enig objectief gegeven.

In verband met deze verklaringen aangaande uw toegang tot de noodzakelijke medische zorgen in Macedonië en de problemen van uw dochter op school kan nog worden opgemerkt dat Roma in Macedonië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Macedonië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of

discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Voornoemde wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderhedenangelegenheden. Bovendien is Macedonië het enige land ter wereld met een Roma minister en met een groot aantal Roma ambtenaren op hoge overheidsposities. De autoriteiten in Macedonië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Macedonische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. Dit project heeft algemeen gesproken een positieve invloed op de situatie van de Macedonische Roma. Zo werd in het kader van deze "Decade of Roma Inclusion" door het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid een Departement voor de Implementatie van de 'Roma Decade and Strategy' opgericht. Dit departement coördineert alle activiteiten die door de bevoegde overheidsorganen die betrokken zijn bij de realisatie van de Strategy worden ondernomen. De Macedonische overheid wordt bij de uitvoering van haar actieplannen ook bijgestaan door organisaties als de OSCE Spillover Mission to Skopje. De OSCE doneerde in dit verband bijvoorbeeld in 2008 het kantoomateriaal dat het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid nodig had om het voornoemde departement in werking te kunnen stellen. Tevens opende het Ministerie van Tewerkstelling en Sociaal Beleid, in samenwerking met Roma ngo's, informatiecentra in die steden waar een aanzienlijke Roma-gemeenschap leeft zodat op deze manier de prioriteiten die in de actieplannen zijn opgenomen beter gerealiseerd kunnen worden.

De Macedonische overheid neemt in het kader van de Decade of Roma Inclusion ook maatregelen om de toegang van Roma tot de arbeidsmarkt te bevorderen. Zo lanceerde het Arbeidsagentschap van de Republiek Macedonië diverse projecten die betrekking hebben op Roma, waaronder het 'Preparation for Employment Program', waarbij 60% van de erbij betrokken personen tot de Roma-gemeenschap behoorden, en het 'Selfemployment Project by crediting', waaraan 95 Roma deelnamen.

In het zog van de Decade of Roma Inclusion werd bijvoorbeeld in 2009 ook een overheidsproject opgestart om het onderwijs voor Roma-kinderen toegankelijker te maken. Zo heeft de Macedonische overheid stappen ondernomen om met de publieke scholen en met instellingen van hoger onderwijs en staatsuniversiteiten samen te werken om de toegang voor Roma-leerlingen en – studenten te vergemakkelijken. Ook werd in Shuto Orizari een middelbare school opgericht voor Roma-kinderen. De Macedonische overheid neemt in het kader van de Decade of Roma Inclusion ook maatregelen om de toegang van Roma tot de gezondheidszorg te bevorderen. Zo organiseerde het Ministerie voor Gezondheid, in samenwerking met publieke gezondheidsinstellingen en ter uitvoering van haar programma "Gezondheid voor Iedereen", mobiele medische centra in gebieden waar vooral Roma wonen. Roma-patiënten kunnen bij deze mobiele centra terecht voor een medisch onderzoek.

Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma, in Macedonië. Tot slot kan nog worden toegevoegd dat er in Macedonië talloze ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. De algemene situatie voor de Roma in Macedonië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Met betrekking tot de door u aangehaalde gezondheidsproblemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 2-3) waarvan u ter staving twee medische attesten voorlegde, kan worden

opgemerkt dat deze problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw medische problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Verder haalde u nog aan ten gevolge van deze medische problemen te lijden aan geheugenstoornissen waardoor u zich bepaalde zaken niet meer zou herinneren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 22/04/2010, p. 3, 6). De door u voorgelegde attesten kunnen uw beweerde geheugenproblemen echter geenszins staven.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw paspoort bevat louter persoonlijke identiteitsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. De medische attesten waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevatten verder enkel gegevens betreffende uw medische toestand."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw paspoort en de paspoorten van uw twee dochters bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot R.O. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 47 625 van 2 september 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van R.O. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 (A) 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het beginsel van behoorlijk bestuur van de openbare dienst" en "het principe van de zorgplicht". Tenslotte voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan. Verzoeker oppert dat de bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen hulp heeft gevraagd aan lokale of hogere autoriteiten in Macedonië, waartegen verzoeker inbrengt dat hij geen klacht ingediend heeft bij het gerecht of de hoofdaanklager omdat hij bang was en niet gestudeerd heeft. Hij kan lezen noch schrijven en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft volgens verzoeker geen rekening gehouden met zijn opleidingsniveau. Hij is ervan overtuigd dat de autoriteiten niks kunnen doen. Verzoeker verwijst naar een artikel van Amnesty International waarin gesteld wordt dat de situatie van Roma in Europa onvoorstelbaar is en zij in vele landen als uitschot worden behandeld. Daden van vervolging dienen krachtens de wet ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens. Volgens verzoeker valt zijn geval daaronder. De beslissing is volgens verzoeker niet afdoende gemotiveerd omdat de Macedonische autoriteiten geen zin hebben om Roma te beschermen. Het feit dat de Macedonische politie, die volgens verzoeker uit Macedoniërs bestaat, met de hulp van OSCE gevormd wordt om haar taak beter te doen, gaat volgens verzoeker voorbij aan het feit dat hij van Roma-afkomst is en overal weggejaagd en gediscrimineerd wordt. Omdat hij bang is en niet gestudeerd heeft, heeft hij geen hulp gezocht bij politie, openbaar ministerie of NGO's. Verzoeker kon zich niet elders, met name in Suto Orizari vestigen waar de meerderheid Roma is, zoals de verwerende partij

voorhoudt, omdat hij in Gostivar geboren en opgegroeid is en niet kan verhuizen. Hij heeft er geen familie of vrienden. Verzoeker is ervan overtuigd dat hij minder zorgen kreeg voor de behandeling van zijn diabetes vanwege de Macedonische artsen omdat hij Roma is. Omwille van het feit dat hij weinig middelen heeft, kon verzoeker niet naar andere, gespecialiseerde ziekenhuizen gaan. Verzoekers dochter werd gepest op school. Hij heeft echter geen klacht ingediend bij hogere schoolinstanties omdat dit geen zin heeft. Verzoeker beweert dat hij zijn land niet heeft verlaten omwille van problemen inzake onderwijs, gezondheidszorg, arbeid, huisvesting en armoede, maar omwille van de discriminatie in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Volgens verwerende partij worden allerlei maatregelen genomen in Macedonië om de situatie van minderheden te verbeteren, onder meer met de bijstand van OSCE. Deze maatregelen werden genomen omdat er problemen zijn. De minderheden worden aldaar onvoldoende beschermd, dus moeten zij beschermd worden in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.2. Voor zover verzoeker de schending aanvoert van "het beginsel van behoorlijk bestuur van de openbare dienst" is het middel onvoldoende duidelijk omschreven. Om ontvankelijk te zijn dient het middel immers een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden te bevatten (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De bestreden beslissing weigert de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hooforde omwille van het feit dat verzoeker onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor zijn problemen geen of onvoldoende beroep kon doen op de bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale of hogere autoriteiten.

2.5. De internationale bescherming kan inderdaad slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

2.6. Verzoekers redenen om geen stappen te hebben ondernomen naar hogere autoriteiten of naar NGO's, met name zijn gebrek aan opleiding en analfabetisme, kunnen niet worden aanvaard. Deze maatschappelijke handicaps vormen blijkbaar geen drempel om internationale bescherming te zoeken, waardoor deze a fortiori niet kunnen worden ingeroepen als een beletsel om zich te wenden tot de lokaal aanwezige instanties, zoals verzoeker beweert.

2.7. Waar verzoeker poneert dat de politie uit Macedoniërs bestaat, vermeldt hij geen enkele bron waaruit dit zou blijken. Hij gaat met zijn bewering in tegen de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Macedonië een Multi-etnische politie wordt geïntroduceerd (stuk 14, Landeninformatie, Introducing Multi-Ethnic Policing in Macedonia). Verzoekers blote bewering dat de Macedonische autoriteiten geen zin hebben om hem bescherming te bieden, valt moeilijk te rijmen met zijn eerdere verklaringen dat hij op zijn aanvaringen met de politiemannen van Gostivar na, nooit problemen had met de autoriteiten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2010, p. 5). Verzoeker stelt geen hogere instanties zoals de openbare aanklager te hebben aangezocht omdat hij bang was. Met deze verklaring levert verzoeker geen bewijs van het feit dat de geboden bescherming gebrekkig zou zijn. Bijgevolg kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rechtsgeldig tot het

besluit komen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de bescherming van de lokaal aanwezige en/of hogere autoriteiten.

2.8. Verzoeker beweert dat hij reeds bij herhaling geslagen werd door Albanezen en dat hij én zijn dochter discriminaties ondergingen op allerhande domeinen. Zijn ongestaafde affirmaties en zijn verwijzing naar het tijdschrift van Amnesty International zijn niet bij machte de vaststellingen uit de bestreden beslissing te ontkrachten. In de bestreden beslissing wordt de discriminatie van Roma immers niet ontkend. Zo wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk bevestigd dat Roma vaak te kampen hebben met achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting (bestreden beslissing, p. 4). Deze discriminerende bejegening kan echter niet gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in asielrechtelijke zin. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van het tegendeel maar staft niet waarom de ondergane discriminaties wél als vervolging moeten worden beschouwd. Los van deze vraag dringt zich de vaststelling op dat verzoeker de informatie uit het artikel van Amnesty International niet op zijn individuele en persoonlijke situatie betreft (RvS 24 januari 2007, nr. 167.854). Dit artikel handelt trouwens over mensenrechtenschendingen binnen de Europese Unie, waardoor het dus onmogelijk op verzoeker, die tot nader order onderdaan is van een derde land, van toepassing kan zijn. Bovendien blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de Macedonische overheid zich nooit ingelaten heeft met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden en dat zij met de hulp van het OVSE allerhande initiatieven neemt om de integratie van Roma te bevorderen (stuk 14, Landeninformatie, SRB, Macedonië, Algemene achtergrondinformatie – Roma, p. 3-6). Door te opperen dat deze maatregelen wijzen op bestaande problemen, zoals verzoeker stelt, levert hij geen bewijs van zijn problemen en toont hij evenmin aan dat deze als vervolging of als een reëel risico op ernstige schade dienen te worden gekwalificeerd.

2.9. Met betrekking tot de suggestie om naar Suto Orizari te verhuizen waar de Roma een meerderheid uitmaken, oppert verzoeker enkel dat hij er geen familie of vrienden heeft en over onvoldoende middelen beschikt. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, volstaan socio-economische en persoonlijke motieven niet wanneer redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker zich in een deel van het land van herkomst vestigt waar de ingeroepen vrees of risico onbestaande is conform artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet.

2.10. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn betoog omtrent de inferieure behandeling voor zijn diabetes omwille van zijn etnische origine geenszins staft. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf had verklaard in Macedonië wel degelijk een behandeling te hebben ondergaan na een diabetisch coma (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2010, p. 7). Verzoeker is echter van mening dat, hoewel de arts de schaarste als oorzaak opgaf, hij louter omwille van zijn Roma-origine slechts één dosis insuline kreeg in plaats van de vereiste twee (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2010, p. 8). Verzoeker blijkt zijn vermoeden enkel te baseren op wat hij beweert gezien te hebben. Er is bijgevolg geen enkel (medisch) bewijs van zijn beweerde discriminatoire behandeling. Bovendien heeft verzoeker naar aanleiding van deze vermeende onheuse behandeling niet bij andere ziekenhuizen aangeklopt en heeft hij geen klacht ingediend (stuk 4, gehoorverslag CGVS 22/04/2010, p. 9). Het feit dat hij te weinig middelen had om naar een ander ziekenhuis te gaan vormt geen verklaring voor zijn verzuim om de onheuse behandeling niet bij andere ziekenhuizen of instanties aan te klagen. Voor zover verzoeker een beoordeling van de medische gegevens beoogt, dient er bovendien op te worden gewezen dat verzoeker hiervoor een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter kan indienen bij de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

2.11. Voor zover verzoeker met de aangevoerde schending van "het principe van de zorgplicht" een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel inroept, merkt de Raad op dat uit niets blijkt dat de beslissing zou steunen op incorrecte feitenvinding. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Macedonisch machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.12. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen manifeste beoordelingsfout aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN